

og Udførelsen. I hvert Fald vilde der neppe vindes noget ved enten i Rigsdag med den norske Straffelovs Kapitel 14 § 1 at tilføie Ordene „eller med beraad Hu“, forsaavidt det ikke vilde være klart, om og hvad der ved skulde betegnes Andet og Mere, end der alt ligger i Udtrykket „med Overlæg“, eller ved at ombytte dette sidstnævnte Udtryk med hine Ord, der kun findes i enkelte Lovbud fra en ældre Tid, jfr. Fd. 16de October 1697, 7de Februar 1749 og 18de December 1767, og hvis Betydning derfor ikke kan ansees at være saa almindelig erkjendt som Betydningen af Ordet „Overlæg“, der er et i vor Lovgivning almindelig reciperet Udtryk. Mere Stemning har der i Kommissionen været for Ordene „ifølge en forud lagt Plan“, forsaavidt derved betegnes det mere Beregnede eller Planmæssige i Drabshensigten, men Kommissionens Fleertal har dog været af den Formening, at der heller ikke ved denne Udtryksmaade vilde vindes Noget fremfor ved Bibeholdelsen af det ved lang Tids Brug hjemlede Udtryk „med Overlæg“.

Som ovenfor antydet har man vel meent, at der er Anledning til, som steet er i Udkastets § 188, at fremhæve det som et kvalificeret Drab, naar Noget forsætlig berøver Personer, til hvilke han staaer i et særdeles inderligt Forhold, Livet; men, ligesom man overhovedet har indskrænket Bestemmelsen inden de snærest mulige Grændser, saaledes har man anseet det for rigtigst ikke aldeles ubetinget at fastholde Livsstraffen for de herhenhørende Tilfælde. I første Henseende bemærkes, at man hverken har troet at burde medtage Drab paa Huusbond eller Madmoder eller Drab udøvet af Fange paa Fangevogter, Opsynsmand eller anden Føreset, jfr. den norske Straffelovs Kap. 14 § 5, see og Fd. 16de October 1697, da Drabet paa de første formeentlig kun antager den særdeles farlige og forbryderiske Charakter, naar det fremtræder som Mord, og da de sidstnævnte Tilfælde høre ind under Lovene om Straffeanstalterne, jfr. Udkastets § 65, eller fundet tilstrækkelig Anledning til med den norske Straffelovs Kap. 14 §§ 6 og 9 at foreskrive Livsstraf for den, der har underkastet den Dræbte ualmindelige Piinsler eller Smertes, eller som har ombragt en frugtsommelig Kvinde,

saalidt som for den Straffange paa Livstid, der gjør sig skyldig i Drab, forsaavidt Drabet ikke i disse Tilfælde har været overlagt. Paragraphen er saaledes indskrænket til forsætlig Drab paa „Slægtninge i opstigende Linie“, hvorunder iøvrigt er indbefattet saavel det lovlige som det ulovlige Slægtsskabsforhold, dette sidste for Faderens Vedkommende, dog kun forsaavidt det er konstateret paa en særegen Maade, i hvilken Henseende den Omstændighed, at han har erlagt Alimentationsbidrag til Barnet, ikke kan ansees for tilstrækkelig — og paa „Egtefælle, med hvem han (Gjerningsmanden) lever i Samliv“. Hvad Straffen angaaer, da er man ikke blot gaaet ud fra, at en betydelig nedsat Straf burde komme til Anvendelse, naar de i § 184 forudsatte Betingelser for Nedsættelse af Straffen for forsætligt Drab i Almindelighed ere tilstede, — i hvilket Tilfælde dog et høiere Straffeminimum end det i § 184 indrømmede formentes at burde fastholdes — men man har fundet, at Livsstraffen ogsaa under andre Forudsætninger vil kunne være for streng, t. Ex. naar et paa Egtefællen begaaet Drab maa tilskrives et imellem Egtefællerne i længere Tid næret bittert Forhold, der har givet sig Luft i et Sammenstød, under hvilket Drabet foregaaer, uden at den Dræbte just ved nogen Mishandling eller grov Fornærmelse kan siges at have ægget den Anden, hvorimod begge maae ansees lige skyldige i Konflikten. Da det turde være mindre heldigt i Almindelighed at opstille Livsstraf og anden Straf som Alternativer ved Siden af hinanden, har man derfor, idet man har troet ikke at burde opgive Livsstraffen som den ordinaire for de heromhandlede Drab, gjort en Tilføielse i Udkastets § 188, hvorved der aabnes Afgang til under særdeles formildende Omstændigheder — dog udenfor de i § 184 ommeldte — at lade Straffen gaae ned til Tugthuusarbejde, ikke under 8 Aar.

De Hensyn, der tale for, istedeffor den kvalificerede Straf, som D. L. s 6—6—7 bestemmer for Fostermoder, at ansee dette med en tempeligere Straf end Drab eller Mord i Almindelighed, see Udkastets § 189, ligge saa nær, at det neppe er nødvendigt nærmere at uville dem. Disse Hensyn —